

eru stórar, og vágín er stórur, tí tíðin er so ómetaliga long av smoltstøðini í køli-diskin í handlinum niðri í Evropa.

– Verður avkastid minni, skal ikki nógv henda, áðrenn alingin endar í somu støðu sum so mong onnur virki, at tey forvinna ikki fyri rentur og avskrivningar.

– Tað nyttar onki bara at forvinna til rakstur. Hevur tú ikki fyri rentur, og fært tú ikki skriva av og lagt til síðis, kann vinnan heldur ikki mennast.

– Alivinnan er ein hárfín javnvág. Tað eru nógv sker á vegnum, tí tíðin frá smolti

tí lidna vøru er so long og tað er altíð nógvur peningur í klemmu.

Men ein orsök til, at tað ber til í Føroyum, er, at eindirnar eru blivnar stórrí, heldur Regin Jacobsen.

Verður neyván útlendingar

Tað stóra samtaluveinið í sambandi við aling seinastu dagarnar, hevur verið ætlanin hjá landsstýrinum at geva útlendingum rúmari ræsur í alivinnuni.

Sum er kunnu útlendingar eiga 33% av føroyskum alibrúkum. Men nú ættar landsstýrið, at teir skulu

kunna eiga 49%.

Vit spurdu stjóran á Bakkafrøst, hvat hann helt um tað.

– Eg vóni, at føroyingar koma at hava tað avgerðandi orðið í alivinnuni eisini í framtíðini.

– Men hinvegin ber heldur ikki til at avbyrgja seg her úti í Norðuratlnatshavi.

– Vit eru ein partur av umheiminum og vit noyðast at vera kappingarfør.

Regin Jacobsen sigur, at trupulleikin er, at tað er so lítil vágafúsar kapitalur í Føroyum.

– Tað er nevniliga stórir munur á at hava kapital og

at hava vágafúsar kapital.

– Kapitali er nokk av í Føroyum.

– Men teir sum eiga pengar vilja heldur hava standandi í bankanum, ella teir velja aðrar fløgur, eitt nú bygningar í Havn har vágín er lítil og ongín.

Regin Jacobsen sigur, at er ongín vágafúsar kapitalur í Føroyum, er tað neyðugt at fáa kapitalin útnífrá.

Hinvegin heldur hann, at tað eru bæði fyrimunir og vansar við útlendskum kapitali í føroysku alivinnuna.

– Fyrimunirnir eru, at alivinnan fær vágafúsar kapital. Og kemur hann ikki úr Føroyum er tað gott, at hann kemur útnífrá.

– Tí annars skal virksemd í alivinnuni skerjast og tað ivist eg í er tað rætta.

– Vansarnir eru at vit kunnu missa ræðið á alivinnuni.

Hinvegin væntar Regin Jacobsen ikki, at tað verða útlendingar, sum koma at menna tað føroyska samfelagið, og heldur ikki alivinnuna.

– Eg eru sannførdur um, at tann framburður, sum skal verða í føroyska samfelagnum, mugu vit sjálvir skapa.

– Tvs, at skulu nýggjar framleiðslur, nýggjar vørrur, nýggjar vinnugreinar mennast, og harvið samfelagið alt, skal tað koma innanífrá.

– Møguliga koma útlendingarnir at fylgja við okkum.

– Tað eru bæði fyrimunir g vansar við at lata útlendingum uppi alivinnuna.

– Men tað kann eisini enda sum hjá hinum, ið píssaði í buks: Tað vermdi eina løtu, sigur Regin Jacobsen á Bakkafrøst.

Myndin er av góðskingarvirkinum hjá Bakkafrøst

– Men at útlendingar nakrantíð koma at verða lokomotivið í føroyska samfelagnum, vænti eg ikki.

Regin Jacobsen heldur tvørturímóti, at útlendskir flægjarar fara altíð at hava sítt høvudsíðir í landinum, teir koma úr.

– Sostatt er vandi fyrri, at teir tvørturímóti fara at brúka Føroyingar til at levera rávørr til virkingar í sínum heimlandi.

– Og sostatt kann avleiðingin av útlendskum kapitali í Føroyum verða tann beint óvægta av tí sum ætlanin var.

– Tí so koma útlendingarnir at forða fyrri menningini í Føroyum, heldur enn at skunda undir hana, sigur Regin Jacobsen.

Hann sigur ikki, at hetta verður úrslitið.

– Men vandin er har. At fáa útlendskan kapital í føroysku alivinnuna kann sostatt verða sum hjá hinum, ið píssaði í buks:

Tað vermdi eina løtu. Hann ívast eisini í, um útlendingar eru førir fyrri at geva okkum nakra serliga vitan, sum vit ikki høvdu frammanundan.

– Alivinnan er ein opin vinna og eg ivist ikki í, at

føroyskir alarar eru minst líka frammaliga sum alarar aðrastaðni.

Skuldu havt handli við partabrøvum

Vit spurdu eisini stjóran á Havsbrún um hann hevði nakra meting av, hví kapitalurin í Føroyum var so lítill vágafúsar.

– Eitt er tað, at nógv velja heldur tað tryggja og seta kapitalin í ein banka.

Men hinvegin er tað heldur ikki so lætt at gera fløgur í Føroyum.

– Tí hvar skalt tú gera fløgur.

Tí heldur stjóran á Bakkafrøst, at tað avgjørt átti at verið partabrævamarknaður í Føroyum.

– Eg ivist ikki í, at ein lítill partabrævakeypsskáli, hevði gjørt meiri kapital vágafúsar.

– Tí sum er eru ov fáir eyðsýndir møguleikar at gera fløgur, uttan so, at tú stovnar nýtt virki, og hvør Hanus og Janus, sum eiga pengar, kann ikki stovna egið virki.

– Eingin fer at ringja til eitt virki at spyrja, um hann kann sleppa at gera fløgur.

Hevði tað hinvegin verið ein partabrævamarknaður, har flægjarar kundu sett í ymisk virki, og sostatt spjatt vágan og har teir kundu sloppið av við partabrøv aftur, tá ið teir vildu, hevði støðan óivað verið nógv óðrvisi.

– Sum er, kann tað verða trupult at sleppa avaftur við partabrøv.

Politikarar fara í baklås

Annars heldur Regin Jacobsen, at tað er avgerðandi neyðugt, at vit fáa betri atgongd til ES marknaðin.

– Vit hava eina útlutningskvotu uppá 5.000 tons. Alt, sum er útyvir tað, skulu vit betala 2% í tolli av.

– Og tað er rættiliga nógvur peningur, ikki minst av lidnari vøru, tí kiloprisurin er høgur.

Hann nevnið t.d. at, um nøkur ár koma vit kanska uppá ein útlutning uppá 40.000 tons, tá ið tey fimm tollfríu tonsini eru farin burturav.

– Faa vit 800 milliónir fyrri tær, skulu vit betala við 16 milliónir í tolli.

– Og 16 milliónir er ein heilt munandi upphædd í alivinnuni.

– Hetta er ein trupulleiki.

– Men hetta er ein trupulleiki, sum vit onki fáa gjørt við.

– Vit kunnu bara arbeiða útfrá teimum fortreytum vit hava.

Hitt er ein politiskur spurningur.

– Men tíverri tora politikararnir ikki at tosa um ES.

– Teir fara fullkomiliga í baklås, og so hendir onki.

– Men hvussu ES trupulleikin skal loysast, hevur hann onki boð uppá.

– Eg eri ikki politikari og eg havi ikki skil fyrri politikki. Men eg dugi bara at siggja, at tað hendir ov lítið, tí alivinnan má hava betri marknaðaratgongd, sigur Regin Jacobsen.

Við yvir 20 milliónir í lónarútreiðslum um árið er Bakkafrøst eitt av okkara størstu virkjum